

Wystawa „Druty Made in Slovakia” realizowana jest w ramach projektu „Budatín- Strumieň: współpraca na pograniczu- etap 2. Przedstawia druciarstwo jako żywą i ciągle rozwijającą się tradycję przetworzoną w artystyczną formę. Poprzez niepowtarzalne prace współczesnych słowackich autorów przybliży ona szeroką skalę wyjątkowych koncepcji artystycznych, nawiązujących do oryginalnego rzemiosła, dokumentuje nowatorskie wykorzystanie starych technik pracy oraz przypomina znaczenie, bogactwo i żywotność tego unikatowego dziedzictwa narodowego.

Výstava „Drôty Made in Slovakia” predstavuje drotárstvo ako živú, stále sa rozvíjajúcu tradíciu pretransformovanú do umeleckej podoby. Čez unikátne práce súčasných slovenských autorov približuje širokú škálu osobitých umeleckých konceptov odkazujúcich na pôvodné remeslo, dokumentuje novátorské využitie starých pracovných techník a pripomína význam, bohatstvo a životaschopnosť unikátneho národného dedičstva.

Interreg
Polska-Słowacja

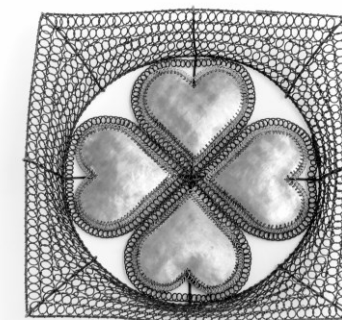

Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego

Gmina Strumieň,
Samorządowy Kraj Žiliński,
Považské Muzeum w Žiline,
Regionalny Punkt Kontaktowy Interreg
Polska - Słowacja w województwie śląskim

Zapraszają na
wystawę druciarstwa pt:

**„DRUTY MADE IN
SLOVAKIA”**

Miska dekoracyjna – wyk. Ol'ga Obertová

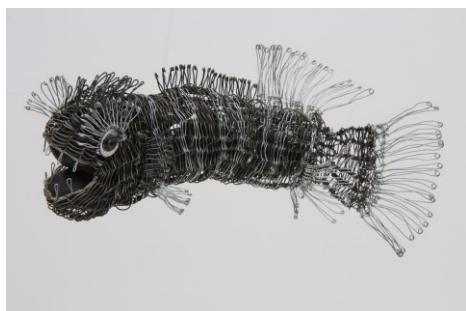
Wystawa czynna w dniach od 18.10.2019 r.-
28.02.2020 r. w Galerii pod Ratuszem
w Strumieniu, ul. Rynek 4

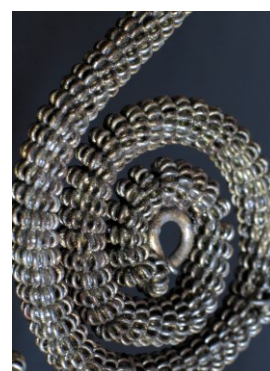
Samolot- wyk. Dagmar Juríková

Zamek Budatín-wyk. Jaroslav Frk

Osobliwość iz Dunaja-wyk. Andrea Pašteková

Zdjęcia użyte w ulotce pochodzą ze zbiorów Považskiego Muzeum w Budatínie.

Historia druciarstwa

Ręczna obróbka drutu jest jednym z najbardziej charakterystycznych przejawów słowackiej kultury materialnej, a druciane przedmioty są najbardziej typowymi słowackimi wyrobami rzemieślniczymi i artystycznymi. Zajęcie, znane jako druciarstwo, powstało prawdopodobnie na początku XVIII wieku w dwóch najbiedniejszych regionach górskich na północnym zachodzie i na północnym wschodzie Słowacji, jako dodatkowa praca wędrowna, powiązana z produkcją garncarską.

Typowy atrybut wędrownego druciara

Odrutowana ceramika z początku XX w.

Pierwsi druciarze naprawiali uszkodzone gliniane naczynia, wyrabiali z drutu, a później także z blachy, proste przedmioty użytkowe potrzebne w gospodarstwie i w domu. Setki z nich przemierzyło kraj gromko pokrzykując „Garnki, łatom, drutuję...!!!” oferując swoje usługi. Byli na tyle oryginalni, a swoim pojawieniem się tak przyciągali uwagę, że stali się typowymi reprezentantami narodu słowackiego. Stopniowo opuszczali Słowację oraz Węgry, a rzemiosło, które pierwotnie było wyłącznie lokalnym fenomenem, zaczęło być znane na całym świecie. Działali w całej południowej, zachodniej i północnej Europie, w Rosji, Azji, w północnej Afryce oraz obu Amerykach. Byli także bardzo popularni w Polsce. Wielu z nich osiadło za granicą, a od połowy XIX wieku zaczęli

zakładać dobrze prosperujące warsztaty i manufaktury druciarskie, które produkowały dziesiątki rodzajów praktycznych oraz bardzo poszukiwanych wyrobów z drutu, a także z blachy. W czasie swojego stosunkowo krótkiego istnienia druciarstwo przeżyło szybki rozwój gospodarczy i stało się jednym z najbardziej dochodowych rzemiosł słowackich. Chociaż drut, jako surowiec lub materiał łączący, był wykorzystywany przez rzemieślników w wielu gałęziach gospodarki na całym świecie, to na Słowacji jego obróbka nabrała cech odrębnego rzemiosła. Wykształcono takie formy i sposoby organizacji pracy oraz osiągnięto takie jej efekty materialne, jakich wcześniej nie znano na świecie. Słowaccy druciarze podnieśli drut do rangi klasycznego materiału rzemieślniczego. Stworzyli oryginalne, pozornie prymitywne, ale oczywiście równocześnie niezwykle efektywne sposoby pracy, polegające na ręcznym kształtowaniu i łączeniu drutu bez stosowania łączeń lutowanych lub spawanych. Druciarstwo osiągnęło swój szczyt na przełomie XIX i XX wieku. Po I wojnie światowej w wyniku zmian politycznych oraz gospodarczych zaczęło podupadać, a w połowie XX wieku jego pierwotna forma zupełnie zanikła.

Współczesność

Niecodzienna historia i materialne przejawy druciarstwa wciąż zaprzętają uwagę nie tylko historyków, ale też rzemieślników i artystów, których przyciąga niekonwencjonalny materiał oraz wyjątkowa technologia umożliwiająca ciągłe eksperymentowanie. Ciekawe właściwości drutu kryją w sobie zadziwiający potencjał plastyczny i wartę uwagi możliwości wyrazu. W ten sposób dawne ludowe zajęcie staje się źródłem inspiracji dla współczesnego rzemiosła artystycznego, jubilerstwa, sztuk wizualnych, profesjonalnego wzornictwa. Oprócz tego zajmują się nim także

dziesiątki ludzi w każdym wieku, spędzając w ten sposób wolny czas. Powstają więc wyjątkowe dzieła artystyczne i rzemieślnicze, nawiązujące do starego rzemiosła. Drut pojawia się w przedmiotach użytkowych; wykonywane są z niego przedmioty wyposażenia wnętrza lub biżuteria, ale jest obecny również w rzeźbie, obiekcie, płaskorzeźbie, instalacji oraz malarstwie, w kameralnych pracach artystycznych i monumentalnych obiektach architektonicznych, w tym architektury zewnętrznej. Rzemieślnicy i plastycy badają granice włókna metalowego pod kątem jego wykorzystania plastycznego, wciąż szukają nowych możliwości zastosowania dawnej technologii. W swoich dziełach stosują logikę konstrukcji starych artefaktów druciarskich oraz tradycji oplatania glinianych naczyń, eksperymentują z drutem i łączą go z bogatym spektrum najróżniejszych materiałów. Przesłaniu przodków nadają nowe formy, atrakcyjne dla współczesnego człowieka.

Muzyk - wyk. Ľubomír Smržík

Świecznik świąteczny - wyk. Mária Krajčová